

Læsemålet

Chelsea Mortensen

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Anders lyttede til sin søster, der læste til familiens skriftstudium. Han prøvede at følge med på sin tablet. Men det var svært at fokusere på ordene.

Anders havde altid haft det svært med at læse. Sidste år fandt han ud af, at han var ordblind. Ordblindhed er en indlæringsvanskelighed, der gør det svært at læse. Hans hjerne blander ord og bogstaver sammen, og hans øjne springer hen over siden, når han prøver at læse.

Hans søster blev færdig med at læse *sit* vers, og hans bror læste det næste. Men Anders læste ikke. Han kunne ikke lide at læse højt. Det hjalp lidt at gøre ordene store på sin tablet. Men han hadede, hvor langsom og akavet hans læsning var. Han begik så

mange fejl! Han var nødt til at arbejde så hårdt for noget, der virkede let for alle andre.

Da de var færdige med at læse, så Anders' familie en video. Den handlede om programmet Børn og unge.

»Sæt personlige mål, der udvikler og udfordrer jer,« sagde ældste Gong i videoen. »Opdag nye talenter, interesser og færdigheder.«*

Anders tænkte på de mål, han kunne sætte. Måske kunne han lære at bage småkager. Eller blive bedre til at spille fodbold!

Så kiggede han på den Mormons Bog, der lå på bordet. At blive bedre til at læse lød ikke som et

*Ansigt til ansigt med ældste Gerrit W. Gong, verdensomspændende transmission, 17. nov. 2019, Evangelisk Bibliotek.

særligt sjovt mål. Men han ville gerne være i stand til at læse skrifterne sammen med sin familie.

»Jeg ved, hvad jeg gerne vil have, at mit mål skal være,« sagde han til far.

»Hvad er det?« spurgte far.

Anders samlede Mormons Bog op. »Jeg vil gerne læse et vers i Mormons Bog højt hver dag.«

»Det lyder som et godt mål,« sagde far. »Hvornår vil du begynde?«

»Lige nu!«

Anders gik op på sit værelse og lukkede døren. Han ville ikke have, at nogen skulle høre ham. Så åbnede han sin Mormons Bog. Han blandede nogle af ordene sammen, men det tog ham kun et minut at læse det første vers færdigt. *Det var ikke så slemt*, tænkte han.

Anders læste et skriftsted hver dag. Det var hårdt! Han følte heller ikke, at han blev bedre. Men han blev ved med at arbejde på det.

Så en dag i skolen sagde hans lærer: »Wauw! Det er utroligt, hvor hurtigt du lærer.«

Anders så op fra sine lektier. »Virkelig?«

Hun nikkede. »Du gør store fremskridt.«

Anders kiggede ned på ordene på sit papir. De var meget lettere at læse, end de havde været før. Hans mål om at øve sig på at læse skrifterne hjalp ham også til at lære i skolen.

Da han kom hjem, løb han ovenpå for at læse i skrifterne. Da han så på siden, snurrede ordene stadig rundt. Men det var lettere at finde ud af, hvad der stod.

Anders glædede sig til familieskriftstudium den aften.

»Hej far,« sagde han. »Må jeg hjælpe med at læse i dag?«

Far smilede. »Det ville jeg elske, hvis du gjorde!«

Anders fulgte omhyggeligt med, da hans brødre og søstre hver især læste et vers. Da det var hans tur, læste han verset langsomt for at sikre sig, at han fik alle ordene rigtigt. Da han var færdig med at læse, kiggede han op. Alle smilede til ham.

Selvom Anders ikke var perfekt til at læse, var han stolt over sig selv. Han vidste, at når han arbejdede hårdt, ville vor himmelske Fader altid være der for at hjælpe ham. ●

ILLUSTRATIONER: KELLY SMITH